

Cançó de taverna

APEL·LES MESTRES

A la taverna d'en Mallol,
s'hi riu i plagueja;
a la taverna d'en Mallol,
molts hi entren amb lluna i en surten amb sol.

A la taverna d'en Mallol,
s'hi veu i s'hi juga;
a la taverna d'en Mallol
dels diners que hi entren no en torna ni un sol.

A la taverna d'en Mallol,
s'hi canta i s'hi balla;
a la taverna d'en Mallol,
tal hi entra donzella que en surt com Déu vol.

A la taverna d'en Mallol,
hi ha hagut punyalades;
a la taverna d'en Mallol,
diuen que eren quatre contra un home sol.

A la taverna d'en Mallol,
no tot són rialles;
a la taverna d'en Mallol
han tancat les portes en senyal de dol.

MESTRES, Apel·les: "Cançó de taverna", a GRILLI, Giuseppe (ed.) (1997): *Antologia de poetes catalans. Un mil·leni de literatura. Vol. II. Del segle XVI a Verdaguer*. Barcelona: Galaxia Gutenberg.